

A szerkesztő lakasa:

Rimaszombat, Kmetty-utca 11. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Tanítóknak egész évre . 2 frt.
" fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Széjjártó-utca 38. szám a. Simko Endre tanárnál.
— Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb fel-szólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai pósthivatal. Az előfizetés legezészerűben posta-utalvány útján eszközölhető — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

DAPSY VILMOS.

Egy érdemekben gazdag s általános becsülésben álló élet fonala szakadt ketté folyó hó 24-én, Dapsy Vilmos nyugalmazott kuriai bíró tevékeny életének 82-ik évében történt elhunytá által.

Halálát nemesak egy széles kiterjedésű előkelő család, melynek feje volt, nemesak Rimaszombat városa, mely hosszú időn át magáénak tarthatta s mondhatni összes kulturintézményeinél a legelőkelőbb állásokkal tisztelte meg, hanem az egész vármegye gyászolja úgy is, mint egyik kerületének volt országgyűlési képviselőjét s úgy is mint a megye bizottságainak egyik legregibb kiváló tevékenységű tagját.

Azok a gyászlobogók, melyek az eltűnt hét egész folyama alatt a közintézetek homlokzatain lengtek, egy közhasznú tevékenységnek tág mezejéről tesznek tanubizonyosságot, oly férfiu halálát jelezve, ki szellemi és anyagi képességeivel minden irányban egyformán megtette kötelességét.

A rimaszombati takarékpénztár és egy. prot. főgymnásium története szoros kapcsolatban van a Dapsy Vilmos névvel; egyiknek alapítója, másiknak fentartó oszlopa volt. Hogy ma már mindkettő virágzik s városunknak és megyénknek első rangú intézményvé fejlődtek, legnagyobb részben az ő érdeme.

Egyike volt azoknak, kik a hatvanas évek elején egy takarékpénztár egyesület létrehozásán fáradoztak s hogy törekvésüket minő siker koronázta: nemesak az anyagi erőben folytonosan fejlődő, megyénkben bizonyára elsőrangú pénzintézet hatalmas forgalma mutatja, hanem az az osztatlan bizalom is, melyel az intézet iránt viseltetik egész vármegyénk összes közönsége. Az

T A R C Z A.

Jön, eljön újra . . .

Jön, eljön újra kedves aranyos Szeszélye földön, égen, fent, alatt
Elárad, napsugaras lesz az ég,
Hímes, virágos, zöldelő a hant.

Jön, eljön a tavasz, ez ég szülött
Bajos menyasszony, koszorus leány,
Báját hirdeti a távol, közel,
Róla beszél: fakadó lomb, virány.

Él újra minden, sirjából kikel,
Szenfedelét a halott leveti
Feltámadását dallja a madár,
Meleg sugar csókjával élteti.

Óh hogy mégis van akit nem von a
Feltámadás, s hol minden él, szeret.
Fájva mereng bús lelke álmán,
Bánatára nyugalmat, sirt keres.

Óh hogy van a fényben is árny, homály!
Szív mit seb öl, arz, min sötét redő
Szánt mély barázdát, kinek ajakán
Sirám, panas: óh hogy van szenvedő.

Kinek fáj az élet, boldogtalan.
— Félve, borongva kérdem, boldog én —
Míg lelkemen fájó hang reszket át,
Szemem könnyet ejt a mások sebén.

Mást siratok, s míg a kék poharat
Úritném, könnyem csordul bele
Fájó könnyem: s ah! mintha e pohár
Méreggel lenne csordultig tele.

Borsody Béla.

A készülő új ref. énekeskönyvről.

Bizony régen készül már. Egész hosszú története van. Csak el mondom, ha kedvesen veszik azok, a kik ebben az anyagi világban ilyen istenes dolgok iránt is

alapítók közül csak a bokros érdemű Marikovszky Gusztáv van még életben.

Kiváló szellemi erőinek ezélszerű felhasználása folytán jelentékeny anyagi javakat gyűjtött s e kedvező helyzetében soha sem feledkezett meg azokról az intézetekről, melyeknek a patrónusok támogatására volt szükségük. A rimaszombati e. prot. főgymnázium, mint ilyen, első és legnagyobb pártfogóját veszítette el az elhunytban. Tevékeny részt vett az oszgyáni ev. és rimaszombati ref. iskolák egyesítésében s később a teljes főgymnásiummá való fejlődés az ő áldozatkész lelkesedése nélkül alig következett volna be. Ez intézetnek évi segélyt ajánlott föl s ezt nemesak halála napjáig fizette pontosan, hanem gondoskodott arról is, hogy halála után a rendes évi segélynek megfelelő tőke álljon a gymnázium rendelkezésére. Ez érdemeinek elismeréséül az ig. választmány tiszteletbeli elnökséggel ruházta föl, halála után pedig arcképét díszterme számára lefestetni s annak idején ünnepélyesen fogja leleplezni.

Kiváló tagja volt a városi képviselő testületnek, a községi és polgári iskolaszéknél s a dalárdánál elnöki tisztelet töltött be. Előkelő összeköttetéseinél fogva nem szívvvel támogatta a szegény törekvő ifjakat; sokan az ő pártfogásának köszönhetik, hogy életpályájuk kezdetén nem tántorodtak le arról az utról, melyre hivatásuk kötelezte. E nemes gondolkodás egyik hervadhatatlan érdeme a megboldogultnak.

Nemesak saját példájával mutatta meg, hogy miként kell az embernek idejét bölesen és hasznosan felhasználni, hanem másokat is biztatott a kitarító munkára; az anyagi gondokkal küzdők terhein enyhített s nem egy példából tűnik ki, hogy bizalma: szegény emberekből a kereskedelem és ipar terén számbavehető tényezőket teremtett.

éredklődnek. Ha más nem is, tán a kálvinista magyar nép, mely itt a közelben nagy számmal olvassa ezt a lapot és a mely legalább vasárnaponként szép éneklésben kibuzogja magát, el fogja olvasni ezeket a sorokat.

Hát hogy előlről kezdjem, már az ötvenes évektől érezték ahoz értő emberek a ref. énekeskönyvek több rendbeli hiányait. Különösen a jó *Szenci Molnár Albert* XVII-ik századbéli zsolttárfordításai avultak el. A magyar nyelv azóta nagyot haladt. A zsolttárok ósi nyelvét újjal kellett föleserélni, mikor e század elején újították az énekeskönyvet, a mi atyáink nem mertek a Szenci Molnár zsolttárhoz hozzányulni. De most már lelták tarthatatlanságát. Föl tehát lantra, szent hárfára ihletett Marot Kelemenek, Béza Tódorok és újabbkori Szenci Molnárak!!

Az újítási mozgalom mindig terjed, úgy hogy 1877-ben már az egyes egyházkerületek külön-külön énekügyi választmányokat alakítottak. De ez nagyon szétágazó munka volt. egyöntetűség kellett, így alakult meg 1881-ben az egyetemes énekügyi bizottság, mely elnökevé *Nagy Péter* erdélyi püspököt választotta. Ő Kolozsvárra hívta össze még abban az esztendőben az első gyűlést, melyen kijelölték, hogy mely zsolttárokat tartanak érdemesnek az átdolgozásra, egyszersmint egyházkerületenként felosztották a megjavítandó énekeket. Ez halgatagság volt, miután a költői lélek elé ily mesterséges korlátokat állítani nem szabad.

No de a szent poéták elemeiben voltak és zengedeztek hangos ezterákon úgy annyira, hogy a bizottság felszólítására az ország minden részéből igen sok ének érkezett az elnökhöz, ki aztán azokat, minden szorosabb és irányadóbb kritika nélkül, 3 füzetben ki is nyomatta.

Eközben bekövetkezett a *debreczeni zsinat*. U munkamező, másfelé forduló érdekeltég! Az énekügyi kezdett álomba merülni, főleg miután a bizottság önmagába meghasonlott a muzsikaértők azt mondták a költőknek, hogy nem értenek az ének csináláshoz, mert nem úgy készítik, hogy el is lehessen énekelni, ezek meg azt vetették a zenészek szemére, hogy mit sem tudnak a költészethez. Így hát ha összekerültek, mindig civakodtak, míg a szegény poéták a nagy bábeli zűrzavarban, utóvégre is elhallgattak.

Ezalatt a bizottság elnöke Nagy Péter meghalt, s helyére 1884-ben *Szász Károly* püspök, a jeles költő

A sokoldalú munkásságban kifáradt férfiu immár pihenni tért, de emlékezete örökre élni fog alkotásaiban. Oly egyént vesztettünk benne, ki egész hosszú életében hivatásának élt, kötelességét teljesítette, kinek emlékezetét közintézetek hiven fogják ápolni és megőrizni.

Közbecsülésben álló derék emberek elhunytá sajtó sebet üt sziveinken; de mennyivel fájóbb az a seb, melyet oly egyének halála üt, kiknek közhasznú munkásságát jeles alkotások jegyzik egy hosszú élet mesgyéjén!

Boldog aki úgy élt, hogy emléke örökre fenmarad! △

Dapsy Vilmos életrajza.

Megyénk nagy halottjáról: Dapsy Vilmos nyugalmazott kuriai bíróról, hervadhatatlan érdemei méltánylásául fentebb emlékeztünk meg; e helyen rövid vázlatát adjuk munkás életének, mely jóformán a közügyek minden ágazatában maradó emléket hagyott hátra.

Dapsy Vilmos 1810. november 19-én született Rimaszécsen, hol atyja: József ref. lelkész s a megyebeli régi nemesi családok egyikének tisztelt sarjadéka volt. Első tanulmányait Rimaszombatban a ref. gymnasiumban végezte, majd innen Losoncra ment, hol már akkor felsőbb gymnasium virágzott, míg a jogi tanulmányainak elvégzésére — az akkori idők nagytrörekvő ifjaival együtt ő is a sárosi patyalka alma mater ősi esarnokaiba sietett. Mindenütt kitűnt lankadatlan szorgalma, eleven észjárása, alapos készütsége s példás magaviselete által, melyekről tanítói és tanárai excellens bizonyítványokban tanuskodnak. Elvégezvén a jogot, egy évig a Szuhay József esztoi ügyvéd irodájában patvaristáskodott, majd 1832-ben törvénygyakorlatra Gömörmege alispánja és országgyűlési követje szilassi és pilisi Szilassy Ferencz hívta magához, s alig pár hónapi munkálkodása után a főispán által előbb „beesületbeli esküdtnek“, később ugyanevű Szilassy Ferencz országgyűlési követ mellé Gömör-Kishontmege fizetéssel lévő országgyűlési irnokává nevezte-tett ki, hol is a királyi tábla hites jegyzői közé felelték-dött s 1834-ben az ügyvézi vizsgálatot „praelarus calculus“-sal tette le. — Nyomban ezután Rimaszombatban nyitott ügyvédi irodát, melynek csakhamar nagy tekintélye lett megyénk határain tul, messze földön is. A zür-

választatott. No majd csinál már ő lelkesedést, s maga jár elől jó példával — gondoltuk, de hiába gondoltuk. — Isten tudja mit csinált ő is, meg a bizottság is! A konvent csak nógatta őket: tegyenek már valamit, de nem tettek. Hej, pedig egyeseknél még csuda, buzgó szerelem támadt az énekeskönyv újítása iránt! A Dunántúlról pl. egy pap, *Begedi István*, az egész énekeskönyvet egymaga átdolgozta és benyújtotta a konventnek. Ugyanezt tette egy tanító is (ennek már nem tudom a nevét.) És a bizottság hallgatott! Szász Károly utóbb is megunt a dolgot, és az elnökségről 1889-ben leköszönt. Helyébe választott *Féjes István*, Sátoralja-újhely költő-papja.

Vele kezdődik az énekeform aranykorszaka. Ő legelőször is egy *Programot* boesított ki, melyben körvonalazta az átdolgozás körül követendő elveket. Elvetette a kerületekre kiszabott kolozsvári énektervezetet, s szent lelkesedéssel szolította munkára az elesüggedt költőket. Az eredmény nem maradt el. Nagy Péter 3 füzetből kiválogatott a bizottmány egyet, 4 pedig újabb munkából került ki, úgy, hogy ma már 15 évi vadadás után *öt füzet* megújított éneket tudunk felmutatni.

De hiszen mostani énekeskönyvünket sem készítették el rövidebb idő alatt, holott szent Dávid zsolttárait mind meghagyták a régi köntösben. Kezdték ugyanis 1791-ben a budai zsinaton, és bevégezték 1806-ban, tehát épen 15 év múlva. No de a mostani újításhoz aligha nem kell még a másik 15 is!

A kiadott öt füzet tartalmaz *204 éneket*, és pedig 82-öt a zsolttárok közül, 13 a dicséreték közül, 3 az erdélyi énekeskönyvből és 25 újat. Megjegyzem, hogy a zsolttárok közül 49 van többszörös, némelyik mint a III, XXXVIII, XCVI, CXXXIX-ik 4—5-féle átdolgozásban.

Ezeket az énekeket még a bizottság meg fogja bírálni és megjelöli, hogy melyek lesznek érdemesek arra, hogy az új énekes könyvbe bevétessenek. En 38 darabot válogattam ki közülök. Bizony a rostám kissé ritka, sok átesett rajta. Nem tudom a bizottságé is ilyen lesz-e? A bizottság tagjait, kik mind nagynevű férfiak, ide jegyzem: Elnök *Féjes István*, tagok: *Kiss Áron* tiszántúli püspök, a kiváló tudós, *Szász Károly* Duna-melléki püspök, a jeles költő és tudós, *Baksay Sándor* kunszentmiklósi pap, solti esperes, a legtörülmetszettebb magyar író, *Lévay József* Borsod főjegyzője, a magyar

zavaros öségi perek, renzletlen birtokviszonyok között nagy szükség volt akkor egy világosan látó, böles fejre, minő Dapsy Vilmosé volt, s ő a hozzá fűzött reményeknek derekasan meg is felelt, s hirnevét szakadatlan üdvös jogász munkálkodása által évről-évre újabb érdemekkel növelte.

Az ötvenes évek végén Rimaszombat akkor érdemes jegyzőjével a boldog emlékü id. Lengyel Sámuellel vállatve buzgólkodik a Fáy András nagy eszméje mellett s rövid két év alatt teremti meg a „rimaszombati takarékpénztárt,” melynek alapítói közül immár ma egyedül az agg Marikovszky Gusztáv van életben. Ez intézmény körül összepontosult ekkortájt Dapsy Vilmos működésének java része, s felvirágoztatván a rimaszombati takarékpénztárt lelkes társaival együtt oly intézményt teremtett meg, mely a megyei közvagyonosodás jelentékeny tényezőjévé nőtte ki magát.

Megyének elismervén a boldogult fényes tehetségeit, s nagy érdemeit, 1865 ben országgyűlési képviselővé választotta a rimaszombati kerületben, s Dapsy Vilmos, a korral haladni tudó böles és higgadt megfontolással, igazí lelkesedéssel esatlakozott a béke után vágó Deák-párt soraiba, hol különösen a kiegyezési törvény szerkesztésében s a jogügyi törvényalkotások előkészítésében vett tevékeny részt.

Kiváló jogásztalentedumának elismerésül a király 1868-ban kuriai bírónak nevezte ki, s e díszes állásban 16 évet töltött el folytonos lelkiismeretes munkálkodásban, melynek különösen az urbéri, zálogváltási és tagosítási jogviszonyok mai rendezettségében maradó nyoma lesz.

1881-ben vonult nyugalmába az érdemes férfiú s kedves városában Rimaszombatban telepedett meg, hol tárt karokkal fogadták, s a rimaszombati takarékpénztár igazgatói tagjává, az egyesült prot. főgymnázium igazg. választmányi elnökévé, a községi iskolások s a dalárda szinte elnökévé választá meg. Hlykép bölesességét a nyugalom éveiben is a közügyek vétek igénybe, ő pedig veszületett tevékenységét az utolsó percig szívesen áldozta a közjó előmozdítására. — Halála minden nagyobb fájdalom nélkül folyó hó 24-én a délutáni órákban szölytotta el az élők sorából, érkeken, sokáig nem pótolható veszüeséget okozva ez által különösen városi intézményeink fejlődésének.

A középületeken gyászlobogók hirdették a nagy esapást, mely egyuttal vizagztalásul egy nemesen töltött élet böles tanulságait hagyta hátra mai nemzedékünknek követésre méltó példányképül. Legyen áldott emlékezete!

A család a következő gyászjelentést adta ki: Dapsai Dapsy József és neje született Csesznok Vilma, — Dapsai Dapsy Victor és neje született Paczek Emma, ezek gyermekei: Vilmos, Victor és Alice, — Dapsai Dapsy Irma és férje Kirehmayer Gerő s fiok ifj. Kirehmayer Vilmos s neje születt Dessewffy Helén, — Dapsai Dapsy Aranka Kösch Arthurné s fia: Elemer, — Dapsai Dapsy Gyula és neje, — Dapsai Dapsy Lídia és férje Balatoncséhi Bosnyák Lajos, — Dapsai Dapsy Emma és férje Csider László, — Dapsai Dapsy Juliska és férje Koreny Ágoston, — Dapsai Dapsy Lajos és neje született Lovik Anna, — Dapsai Dapsy Frigyes és neje született Lázár Juliska s az összes rokonok nevében is megtört szívvel jelentik forró szeretett atyjok, nagyatyjok, nagybátyjok méltóságos Dapsai Dapsy Vilmos nyugalmazott kuriai bírónak munkás életének 82-ik évében, rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó hó márczius hó 26-án délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a családi sírholtba elhelyeztetni. — Rimaszombatban, 1892. évi márczius hó 24-én. Áldás legyen nevéhez kötve, pihenjen esendesen, álma legyen nyugodt!

△ **Hirlapirói collegialitás.** Minden a megyében felmerülő kérdéssről köteleességünkhez képest elmondjuk véleményünket, melyben lehetőleg igyekezzünk megközelíteni az igazságot, akár tetszik valakinek, akár nem. Tévedhetünk mi is mint bárki más, de tollunkat személyes érzelem nem vezeti soha a közügyek birálatánál. — Egy

költők jelenlegi fejedelme, *Szász Béla* a költői kedélyű kolozsvári egyetemi tanár. Jegyző: *Rudási György* pataki hittanár, ez a rendkívül finom és kedves poéta lélek. Nemde jól van összerögzölgatva?

Az öt füzet énekeszerzőit is megsgom, de el ne árulják senkinek, mert nincs a nyomtatáson, emélfogva titok.

Az első füzetet sokan írták. Ezek közül csak *Szász Béla*-t tudom, hogy a XIV. zsolttért dolgozta át. A II. és III-ik füzet énekeit alig 1—2 kivétellel *Fejes István*, a bizottság língbuzgalmu elnöke készítette. Az ő asztalfiókjában már 100 zsolttár van átdolgozva, épen annyí, a mennyit egykor a francziáknál Béza Tódor szedett versbe. Hát a Marót Kelemenünk vajjon ki lesz? Úgy látszik *Szabó Mihály* vállalkozott erre a szerepre, ez a legújabbm elhíresült fiatal költő és segédlelkész. Ő 27 zsolttárt és új éneket készített. A IV-ik füzet zsolttárait *Somogyi Antal* larkasdi (Nyitrau.) lelkész dolgozta át. Ezek igen hitvány munkák, de van e füzetben három zsolttár, melyet nem győznek a bírálók diésni. És tudják-e kiesoda e három zsolttár szerzője? A mi *Porsody Bélánk*. Csak előre édes barátom! Hadd jusson ki ebből is Gőmörnek a diésőség, mint a hogy kijutott mostani énekeskönyvünk szerzetéséből. Mert tudni kell, hogy e század elején 3 nagy papnak szép lelke nyilatkozott meg több diésereiben. Ezek valának *Báthory István* serkei (szerzete a 238. 3. 22. 237. 33 diés.) *Szilágyi Mihály* hanvai (szerzete a 186. 24. 11 diés.) és *Balog Mózes* (szerzete a 4 diés.) balogi predikátorok.

Hátha még *Borsody Bélán* kívül mások is akadnának! Az a baj épen, hogy világi embereink nem érdeklődnek ezen szép- és szent ügy iránt. Pedig mennyien volnának az illlett lelkek, egy *Gudai Pál*, *Pósa Lajos* ez is a mienk, *Varga Gyula* stb. Csak ha itt magunk között szétnézünk is. Ott van e b. lap szerkesztője. A ki megírta a *Nefeletj*s bús sóhajait, tán egy pár elegicus hangulatú énekek is tudná gazdagítani új énekeskönyvünköt. Ott van az akadémiátt megdiésért munkatárs, *Józsa Antal*. A ki a „*Miatyjánk*”-ot tudta írni a pataki irodalmiör Emlékkönyvébe, ez tudná egy pár hitteljes énekekben is Istenhez emelni a sziveket. Ugyan próbálják meg! Mi pedig hallgassunk a hivatott lelkek nemes versenyét. *S. Szabó József.*

felmerült eset alkalmából elmondtuk véleményünket a hirlapirói collegialitásról is, s az e tárgyban megírt néhány sorunkra a Rozsnyói Híradó jónak látta egy közleményvel félemelni, melyben az alapteront egy teljesen személyes indulat képezi. Miután mi ily irányban írni sem nem szoktunk, sem nem tudunk, ügyünket itélje el a közönség, mely ezuttal is igazolva láthatja az alapos közmondást, hogy „aki haragszik, annak nincs igaza”; mi csak azt konstatáljuk, hogy a Rozsnyói Híradó — haragszik.

○ **Tisztviselők fizetésének emelése.** Ne tessék megijedni, nem Rimaszombatban történt. Dobsina város az a város, a mely város legközelebb tartott közgyűlésén egyhangulag lelkesedéssel szavazta meg egyik képviselőjének azon indítványát, hogy tisztviselőinek drágasági pótlékot fizet. A pótlék évenként 2050 frttal emeli a költségvetés teher tábláját ad personam az új restauratióig.

A Magyar Egyesület felhívása a vidéki közönséghez.

A „Magyar Egyesület” első sorban Budapest megmagyarosítását tűzte ki céljául. Fővárosunk gyönyörűen fejlődik, de nem belső élete, sem külszíne nem igazolja, hogy a magyarság fő- és székvárosa.

Ösi polgársága nagyrészt német ajku. Még nem régen titkos és nyílt szövetkezetek léteztek itt, melyek tervszerűen működtek nemzeti törekvéseink ellensúlyozására.

A kereskedők zőme csak nehezen szokik le hagyományos németségéről.

Az alsóbb néposztályokban csaknem teljesen megakad a magyarosodás.

A helyi német sajtó pedig, mely évenként tizenhét millió példányban árasztja el az országot, egyre szaporodik, és még jobban elszigeteli ezeket a köröket.

A gazdasági verseny folytán mindenfelől özönlenek be idegenek, kik közül sokan ha köztünk megtollasodtak, nemhogy nemzetünkbe olvadnának, de tüntetnek külföldiségükkkel, és saját ott-honunkban egy viselkednek, mintha ők lennének itt a gazdlak s mi az idegenek.

S a főváros vezérlő társadalma, mely szívben lélekben magyar általános hibánkban szenved: közönyös.

Innen van, hogy fővárosunkban sehol sem szembeöltő a nemzeti jelleg. Sőt ellenkezőleg: utezaszerte német társalgás hallható. Lépten-nyomon német ezégtáblák, német feliratok, német hirdetések láthatók. Üzletekben, kávéházakban és vendéglőkben többnyire német a kiszolgálát. A német szellem fattyúhajtásai sokszer a hamupőke szerepére kárhoztatják a magyar irodalmat. Közmulató helyeken idegen jövevények izetlenkednek.

Ezek a szomorú állapotok érelték meg a „Magyar Egyesület” alapításának eszméjét. Kibontott zászlónk alá ezrével sorakoztak Budapest hazafias polgárai, hogy a lanyhákat buzdítsák, hogy a esőkönnyös elemekben felébrésszék a nemzeti öntudatot, hogy az idegenkedőket meghódítsák.

De hogy egyesületünk ezt a nagy missiót sikerrel teljesíthesse, ahhoz a nagy magyar közönség közremüködése szükséges, és pedig nemcsak a főváros, hanem a vidék polgársága részéről is.

Egyesületünk tagjainak ezrei ünnepélyes fogadalmat tesznek: hogy csak oly hazai iparosnál rendelnek munkát és csak oly hazai kereskedőnél vásárolnak, kiknek ezége és üzletvezetése kizárólag magyar; hogy üzletekben, kávéházakban és vendéglőkben magyar kiszolgálást követelnek; hogy nyilvános helyeken a belföldi német sajtót mellőzik; hogy a helyi német mulató helyeket nem látogatják.

Mennél számosabban fognak ily szellemben működni, annál nagyobb lesz az egyesek fellépésének erkölcsi sulya.

Ezért fordulunk vidéki polgártársainkhoz. Kérjük: hogy ha Budapestre jönnek, eselekedjenek hasonlóképen.

A kit üzletben németül szólítanak meg, ne vásároljon abban az üzletben!

A kit vendéglőben a pinczér németül szolgál ki, hagyja ott azt a vendéglőt!

A kinek kávéházban a pinczér helyi német lapot hoz, utasítsa vissza azokat.

Ne tőrje hallgatagon senki az idegen szellem tolakodásait, hanem érvényesítse magyarságát.

S ne törődjünk elleneink gunymosolyával, sem hamis jelszavaikkal. A chauvinizmus csak ott kezdődik, hol az igazság végződik: ki merészli állítani, hogy igazságtalanul eselekszünk, midőn Magyarország fővárosában a magyar nyelvet terjesztjük!

Buzduljunk egymás erélyén! Mindegyikünk lelkében lobbantsa fel a lángot az elvtársak lelkesedése. S tartós tüzhöz sok tüzelő anyag kell.

Fogjunk kezét mindannyian, kik szívünkön hordjuk a szent ügyet.

S ha szükséges, hajtsuk eszménk szolgálátaba elleneink magánérdekeit is. Lássák, hogy sokan vagyunk, s hogy nemcsak beszélünk, hanem eselekszünk is. Lássák, hogy csak úgy boldogulhatnak közöttünk, ha nemzeti törekvéseinknek meghódolnak.

Minden magyar vegye ki részét Budapest megmagyarosításában. Csak így teljesezhetnek be szívünk vágya, hogy fővárosunk mielőbb teljesen magyarra legyen. Hazafiúi üdvözléssel

A „Magyar Egyesület.”

Törvényszéki esarnok.

A rimaszombati kir. törvényszéknél folyó évi márczius hó 31-ik napján a következő bünügyekben fog végtárgyalás tartatni:

1. Lopással vádolt Pap Gáspárné szül. Vitkovszky Teréz elleni bünügyben.

2. Lopás büntetével vádolt Koleszár György és társai elleni bünügyben.

3. Okirat hamisítás vétségével vádolt Maczkó Pál elleni végtárgyalás.

Itélet hirdetések:

1. Vasas Lajos és társai elleni bünügyben II-od bir. itélet hirdetés.

2. Kula Lajos elleni bünügyben III-ad bir. itélet hirdetés.

3. Ethey Imre elleni bünügyben III-ad bir. itélet hirdetés.

4. Ifj. Gyurán-Simon András elleni bünügyben II-od bírósági itélet hirdetés.

Rajta vesztett a lopáson id. Kulesiczki Kajetán magyar államvasuti főkalauz, ki a Fülekbánrévei vonalon mint vonatvezető volt alkalmazva. Nevezett főkalauz ugyanis 1888. év december hó 21-én, a felügyelőtőre bizott Klein Adolfné podgyász-kosarából a lakatnak erőszakos eltávolítása után, egy etniban elhelyezett női arany órá, egy arany láncot, s több esekélyebb értékű ékszert lopott ki. Vádolt tagadta a lopás elkövetését egy a vizsgálat, mint a végtárgyalás folyamán, de ezen tagadása mit sem használt, mert a tanuk vallomásával beigazoltatott, hogy a főkalauz a kérdéses podgyászt s ennek kísérő levelét szabálytalanul adta át a rutkai vonal szakasz főkalauzának, beigazoltatott, hogy azon ékszerek, melyek a podgyász-kosárból ellopattak, vádolt lakásán találtattak, sőt maga a vádolt fia Kulesiczki József is — kinél az ellopott arany óra és lánc később megtaláltatott — beismerde, hogy azokat édes atyjától kapta. — Ezen kiderített tényállás alapján a rimaszombati kir. törvényszék büntető osztálya id. Kulesiczki Kajetán vádolt ellen beigazoltatott, hogy a lopásnak általa történt elkövetését, s ezen eselekményeért a folyó évi márczius hó 10-ik napján megtartott végtárgyalás után 2 évi fegyházra, 4 évi hivatalvesztésre, és politikai jogai fogyórlatának fel-függesztésére ítélte; az itélet azonban jogerőssé nem vált, mert az ellen vádolt, és ennek terhére a kir. ügyész fellebbezést jelentettek be.

× **Botrány a templomban.** Erdekes végtárgyalás volt f. hó 24-én a helybeli kir. törvényszék előtt. Szalay Itona osgyáni lakos vallás és annak szabad gyakorlata elleni vétségvel vádoltatott, miután Oszyánban mult év június havában a róm. kath. templomba rontott épen a szent beszéd alatt, s nagy láрма és szitkok között kiabálta be: „Rablók, adjátok és eresztétek ki gyermekeket.” Ez természetesen megakasztotta a káplánt beszéde folytatásában. Így szól a vádlevel indokolása. Az előzmény pedig az volt, hogy az ág. evang. Szalay Itona leánya katolikus férjvel létesült házassága után katolikus hitre akart áttérni, s épen a vallási aktus lefolyása alatt rontott be az anyja, ki gyermeke áttérését nem helyeselte, s megakarta akadályozni a leányt abban, hogy hitét elhagyja. A káplán a rendzavaró asszonyt feljelenté az ügyészségnél. Ez ügyben ült törvényt e napokban a rimaszombati kir. törvényszék Török János elnöklété alatt. A vádhatóságot Szeredinszky Sándor alügyész, a védelmet Medvezky Sándor ügyvéd helyettesítésében dr. Strausz József vitte. A vádlevelben a káplán azt adja elő, hogy a vádolt leánya megjelent előtte és a róm. kath. egyház kebelébe való visszatérési szándékát jelentette be, s ő köteleességszerűen járt el, mikor a férjes nő kívánságát teljesítette. A védő a humanitás és az érző szív szempontjából menthetőknek látta az anya fel-lázadását azon eljárás ellen, melyel saját kebelén táplált leányát más hit világába akarták terelni és tiltakozott a panaszlevel azon kitétele ellen, melyben a panaszos káplán a róm. kath. egyházba való visszatérést emlit, holott jogilag csak áttérésről lehet szó, amint ezt a keresztény vallástelekezetek viszonzosságáról szóló törvény meghatározza. A törvényszék a vád és védelem meghallgatása után vádoltat 8 napi fegyházra ítélte, melybe a védő belenyugodott, a vádhatóság és a vádolt azonban fellebbeztek.

Helybeli hírek.

Az új évnegyed közeledtével tisztelettel kérjük olvasóinkat előfizetések megújítására.

Megeyi közgyűlés. Gőmör-Kishontvármegye rendes tavaszi közgyűlését folyó hó 28-án és 29-én tartotta meg, a megyebizottsági tagok rendkívül élénk részvétele mellett. Ugy a közgyűlés tárgyainak fontossága, mint azon tanulmányos eszmecserék, melyek a tárgysorozat egyes pontjainál felmerültek, arra indítanak bennünket, hogy a közgyűlés lefolyásáról — gyorsirói feljegyzések alapján — lehetőleg részletes és hű tudósítást közöljünk, minélfogva mai számunkat egy felívnyi melléklettel bővítjük ki.

Érettségi vizsgálatok. A rimaszombati egyesült prot. főgymnásiumban az írásbeli érettségi vizsgálatok május 17—21. napjain tartatnak meg. Azok, kik ez érettségi vizsgálatot letenni ohajtják, a főgymnásium igazgatóságánál folyó évi április hó 1-éig jelentkezhetnek.

A felvidéki ügyek felségelésére ujabban a következő adományok érkeztek szerkesztőségünkhöz:

Ózv. Ujházy Tivadarné sz. Malatinszky Irma 10.— kr.
 Osgyáni István Rimaszombi 50.— kr.
 Sulik András 1.— kr.
 Jankovics Kálmán 50.— kr.

A veszenési ovodába járó 40 gyermek küldi egy ősöges, éhező kis kortársának cipőra — 40 kr.

Nagy János ref. lelkész gyűjtése:

A helyi ev. ref. egyházközség tagjai 350 kr.
 Szűtör község lakosai: Nagy János és neje 1 frt, Győry Gyula 20 kr. Bódi József 20, Bata István id. 20, Balog István 4, Balog Péter 5, Balog István suszter 10, Pap Pál 3, Kormos István 2, Szabó István 3, Mics András 2, Darnyi Mária 10, Figei Zsuzsanna 3, Majrök István 8, Gáspár István 10, Gáspár Sámuel 3, Bódi János 3, Figei István 3, Perjesi István 4, Perjesi József 3, Bódi Ambrus 5, Kormos István 4, Kormos János 2, Mészáros István 2, Szabo Borbála 2, Mészáros István 6, Mészáros István faragó 4, Barát András 2, Tamás János 3, Juhász Andrásné 10, Tamás Mihály 4, Héver István 2, Figei István alsó 10, Pálfali 2, Pap József 10, Bolobás Pál 9, Mészáros Miklós 5, Mészáros János 5, Bódi Pál 4 kr. 327 kr.

Vig társaság 1— kr.

A rimaszombati polgári olvasóklubban a márczius 15-iki gyűjtés után még a következők adakoztak: Lengyel Pál 1 frt, Báthory Ferencz 50 kr. Rábelly Miklósné 50, Szabó János Kriston 20, Stolez Lajos 10, Jakovetz Alajos 10, Stechlinszky Ignác 20, Nagy Károly 10, Stolez Sándor 10, Chászár Andor 20, Soós Gyula 20, Spuriusz József 10 kr. 330 kr.

Egy iparos tanuló — 02 kr.

A rimaszombati polgári és elemi leányiskola igazgatóságának gyűjtése: Polgári iskola I. osztály: Braun Irén 5 kr. Bibis Teréz 10, Babarik Paulin 8, Dickmann M. 10, Groó Giza 5, Jurasko Aranka 10, Miskolczy Mariska 5, Rábelly Irma 10, Szeverényi Ilonka 10, Szikorszky Anna 11, Szalontai Etelka 5, Gelb Jolán 5, Veres Ilonka 20, Vikonkál Juliska 5, Malár Zsuzsanna 10, Szlávik Juliska 10, Vágner Emma 11, Thuróczi Mariska 10, Leicht Jolán 10, Katona Margit 7, Bares Anna 5 kr. Klein Emilia 5, Német Mariska 8, Rada Emilia 5, Draskóczy Mariska 5 kr. — II. osztály: Czéner Emilia 10, Szakall Rózika 10, Piltzter Irén 10, Szakall Mariska 10, Blau Szerén 10, Seszták Mariska 10, Varga Juliska 10, Mészáros Malvin 10, Stolez Mariska 10, Bartók Anna 10, Medvezky Erzsike 10, Guhr Hermin 10, Győry Ida 20, Institorisz Anna 20, Koós Juliska 5, Korény Erzsé 20, Tóth Juliska 10 kr. — III. osztály: Angyal Ilon 20, Bendik Mariska 10, Benyo Margit 10, Bródi Jolán 20, Eckstein Gizella 10, Glauk Anna 10, Grósz Ilon 20, Király Anna 20, Rásky Etel 20, Ruzsieska Ilon 10 kr. — IV. osztály: Angyal Matild 20, Draskóczy Margit 10, Glózer Ilona 20, Kohn Regina 20, Kohn Irma 10, Kollár Gizella 20, Madarassy Ilona 20, Makray Klementine 20, Stolez Jolán 10, Stolez Mariska 20, Szabó Erzsike 20 kr. — Az elemi IV-ik osztályból: Adám Klára 5, Bernáth Ilon 10, Borzi Erzsébet 4, Balog Emma 6, Botto Szabin 10, Cziprusz Mária 4, Cseh Lida 3, Glauk Margit 10, Gallo Emilia 12, Győry Erzsébet 10, Joresik Mária 5, Koós Zsuzsanna 4, Löffler Emma 10, Peesök Julianna 6, Pinter Irén 20, Polyák Margit 10, Rohák Zsuzsanna 4, Szakall Borbála 10, Szabó Katalin 5, Thajsz Julianna 10, Urtisz Julianna 2, Zatyko Etelka 6, Vikonkál Vilma 10, Vinter Szerén 4, Varga Teréz 6 kr. — III. osztályból: Csizi Zsuzsi 3, Vozáry Ilona 10, Csordás Zsuzsi 5, Banczik Szabin 5, Singer Jolán 4, Hegedüs Mária 10, Kiesák Mária 10, Batty Erzsé 4, Juhász Juli 5, Benyo Gizella 10, Horvitz Regina 10, Gombkötő Róza 2, Pongrácz Ilona 10, Pásztor Bori 1, Czimet Vilma 2, Szalontay Juli 5, László Zsuzsi 10, Rohák Mária 4, Vinis Janka 2, Pavella Mari 4, Telek Mária 4, Trenovszky Ilona 4, Lichtner Róza 4, Zajez Ida 3, Szankó Piroska 6, Bodnár Juli 1, Místák Zsuzsi 2 kr. — II. osztályból: Angyal Mariska 2, Bányay Mariska 8, Badányi Melanie 20, Bikki Juliska 6, Bíró Zsuzsi 4, Bodon Mariska 4, Erdélyi Ilona 10, Fülep Mari 4, Gonda Emma 5, Havas Erzsike 50, Haas Berta 20, Horváth Ilona 10, Kriston Jolánka 50, Krausz Fáni 4, Kohn Malvin 5, Makray Erzsike 10, Majomi Etelka 10, Medvezky Kata 10, Pavella Mari 6, Rábelly Etelka 10, Szabó Margit 20, Szabó Erzsike 6, Széplaki Juli 10, Seszták Cornélia 10, Singer Aranka 4, Tomesányi Mariska 10, Tóth Juli 2 kr. — Az I. osztályból: Badányi Lili 20, Balázs Mária 4, Czeber Mária 2, Dickman Etel 10, Klauzer Anna 10, Leeső Ilona 2, Lusztig Berta 10, Mester Julianna 3, Nány Erzsébet 11, Neumann Erzsébet 10, Péter Janka 10, Pollyák Ilona 4, Rotheridesz Teréz 2, Sajabó Erzsébet 10, Saxinger Sarolta 10, Stanga Mária 4, Schlessinger Emma 1, Szölösi Erzsébet 4, Thury Julianna 5, Varga Julianna 10, Volkó Aranka 10, R. Vozáry Margit 10 kr. 1526 kr.

Összesen 3855 kr.

Lapunk mult számában kimutatva 13365 kr.

Végösszeg 17220 kr.

Ebből elküldtünk a turoczmegeieknék 50.— kr.

Az árvamegeieknék 12220 kr.

× **Fadlialah el Haded Mihály** es. és kir. őrnagy f. hó 28-án a kormány képviseletében városunkban időzött, és Szabó György polgármesterrel s a képviselőtestület néhány tagjával együtt megtekintette a szabadkai mentelep épületeit. Az épületek ugyanis némi javításra szorultak s a tisztított átalakítás is szükségessé vált. A tervezet elkészítése végett megejtették a helyszíni szemlét, s most megindulnak majd az alkudozások a kormány és a város között a munkálatok tárgyában.

× **Ejegyzés.** Dr. Tóthy János helybeli jeles gyakorló orvos folyó hó 27-én eljegyezte Lovesányi Etelkát, Lovesányi Soma földbírtkos bájos és művelt leányát Balogon, Tartós és zavartalan boldogságot kívánunk a jegyepárnak!

Comenius emlékünnepe Rimaszomban. A nevelésügy első kiváló apostolának emlékére a rimaszombati tanítótestület is lélekemelő ünnepélyt rendezett folyó hó 30-án a közös-iskola termeiben. — Az idő előhaladottsága, valamint a halomra gyült actualis érdekű közleményeink nagy tömege miatt a szép ünnepély lefolyásáról részletes tudósítást csak lapunk jövő számában fogunk közölni.

× **Kinvezések.** Soós Miklós V. osztályu számtisztet a rimaszombati adóhivattól a kereskedelemügyi miniszter a m. kir. postatakarékpénztárhoz II-od osztályu számtisztte nevezte ki Budapestre. — Bodrogközy Zoltán, a kurinezi földmives iskolánál alkalmazva volt ösztöndíjas gazdasági segédet a debreczeni gazdasági akadémiához fizetési igazgatói intézővé nevezte ki a földművelésügyi miniszter. — Mindkét előléptetést azon színtel örömmel vesszük tudomásul, melyet mindannyiszor érezzük, valahányszor megyénk fiainak jól megérdemelt előhaladásáról értesülünk.

× **Sulyos csapás** érte Lőfkovies Lipót helybeli előnyösen ismert kereskedőt. Egyetlen kis fia: József, ki még alig ért két tavaszt, folyó hó 24-én tüdőgyulladásban elhunyt. Az erőteljes szép kis fiút mindenféle ismerték és kedvelték a városban, s halála mély részvétet keltett. Temetése folyó hó 25-én nagy részvét mellett ment végbe; az ismerősök és jó barátok serege követte a szomorú uton a mélyen sujtott családtagokat. A kis halott nyugodjék békével, a kesergő szülők találjanak némi vigaszt a jó barátok részvételében!

Javaslat. Glauk Pál kishonti főesperes, rimaszombati ev. lelkész vasárnap utazott el Budapestre, hogy a zsinati pénzügyi bizottság tárgyalásaiban részt vegyen. Ez alkalommal benyújtotta részletes indokolt, két nyomtatott ivre terjedő javaslatát, melyben az evang. gyámintézetnek az egyházi szervezetbe való beillesztése mellett meggyőző érveléssel sikra száll. Bár a zsinati pénzügyi bizottság előtt két részletes kidolgozott munkát fekteték, melyeket az előadójának fog, Glauk Pál főesperes javaslatát az evang. egyházra s a gyámintézet sikeres működésének folytatására oly nagy fontosságúnak tartjuk, hogy azt bármely munkálat mellett is kiváló figyelemben részesíteni volna szükséges.

Rimaszombat város közbirtokosságának gyűlése. Városunk közbirtokossága Szabó György polgármester egybehívására folytán és elnöklété alatt a mult napokban a városház tanástermében látogatott gyűlést tartott, melynek tárgyát a rimaszombati belső határbeli birtokosok egyesületének szabályrendeletét tervezete, illetőleg annak felolvasása, megvitatása s ebből kifolyólag a közbirtokossági egyesület tisztikarának és választmányának megválasztása képezte. A gyűlés a tervezetet általánoságban helyesnek találta, azonban a megválasztandó tisztikar teendőjévé tette, hogy ezen tervezetet bővebben kidolgozza egy ismét összehívandó közgyűlés elé terjessze be. Ezután az egyesület működésének mielőbb való megkezdhetése céljából a közbirtokosság tisztviselői és a választmány lettek 6 évi időtartamra megválasztva. Elnök lett: Tóth József nép- és iparbanki pénztárnok, alelnök: Ethy Frgyes közbirtokos, jegyző: Fülep Benjamin községi tanító, pénztárnok: Kriston Szabó János birtokos. Választmányi tagokká lettek: Baksay József, Báthory Ferencz, Barányi Gusztáv, Róth Lajos, Szabó József városi tanácsos, Gaskó János, Antal György Langyel Pál, Cseh István, Endrédi Istvan közbirtokosok. A kert és szőlőbirtokosok a választmányba még egy-egy tagot fognak beválasztani. A megválasztott elnök a tisztikar és választmány nevében megköszönvén a választók bizalmát, s megígérvén, hogy a birtokosság érdekeit előmozdítani, a rendet és vagyonbiztonságot feltartani fő-törekvések leend, a gyűlés a megválasztottak életésével véget ért.

Vármegyei ujdonságok.

Gyászír. Lapunk zártakor veszszük a megrendítő hírt, hogy Szentiványi Árpád országos képviselő neje szül: Sebe Clementina urnó f. hó 30-án reggeli 2 órakor Felfaluban elhunyt. A boldogult egy női érényekben gazdag, szép műveltségű, szeretetreméltó hölgy volt, ki-nek halála megyénk széles körében fog ószinte részvétet kelteni. Már két év óta sulyos betegség szögezte ágyhoz, s a halál jötköny megváltása volt szenvedéseinek; nyugodjék békével!

Eljegyzés. Kathona József oldalfalusi körjegyző, folyó hó 28-án váltott jegyet Vékey Jolán kisasszonnyal Lőfkőháznál.

— **Államsegélyek.** A közoktatásügyi magyar kir. miniszter a rozsnyói iparos tanonciskolának 400 frt, a dobsinainak 150 frt, a ratkóinak 150 frt, a tiszolezinak 280 fitnyi államsegélyt utalványozott.

Comenius ünnep Tiszolcson. A jó tiszoleziak maguk sem tudják, hogy jutottak ők Comenius megünnepeléséhez, a kiről ez ünnepély napjaink azt sem tudták létezett-e. De e tudatlanságot mint villámcsapás oszlatta el néhány „böles” férfiu, kik gyors galoppjeiket szétküldve, vasárnap (27-én) estére a vendéglő nagytermében összegyűjték a tudomány és paedagogia iránt lángoló tiszoleziak java részét. Előbb azonban nagy ártatlanul megkérdeznél elment két hírneves paedagogus Gyürky Pál és Klementisz G. a főszoigabirohoz, szabad-e nekik elmagyarázni, hogy ki is volt hát tulajdonképen Comenius? Ez ellen természetesen, hogy a főszoigabiroznak mi kifogása sem lehetett. De azt elfeledték megmondani, hogy ők nem a paedagogust, de a „morva” születést, az egyetem szláv eszmét ohajták benne ünnepelni. Ilyesmi pedig Comeniusnak soha eszéagában sem fordult meg. Az ünnepély énekkel kezdődött. A régóta vajdó tót dalárda reménybeli tagjai énekelték el a morva Comenius emlé-

kére az orosz (!) „Miatyánk”-ot. — Melyből a közönség nem értett semmit. — De az intézők elmagyarázták, hogy ez az ó szláv nyelven írt úri ima, melyben „atyánk” beszéltek, mely nyelvet véletlenül az oroszok is a kik örvökéletiek egyházi nyelvül használnak. — Ily imásokkal, egyházi énekekkel, hazafias dalokkal akarunk tehát ők Magyarországon, a tót evangélikus egyházban s a tót dalárdában tanulgatni! De egy kiesit elszámolták magukat. Higgyék meg „esehül” fognak járni azzal az „orsz” dalogatással. — Aztán Daxner Iván beszélt Comenius működéséről, ki a didaktikát bizonyára Comenius latin nyelven írt műveiből tanulta, többi technici ismeretével együtt a műegyetemen Majd Klementisz G. mondta el az ő felfogása szerint Comenius életrajzát. Mert neki sajátos felfogása van. Szerinte úgy lehet Comenist, mint paedagogust megünnepelni, ha felelőpel többi tanító társaival együtt a 7—10 éves kis tanulókat 8 órákora este a vendéglő nagy termében tartandó nyilvános mulatságra, s azokat ott szerepelteti. Mert tény, hogy ez ünnepély utolsó pontja a kis tanulók éneke volt. Kell-e nagyobb satira, mint ekkép ülni meg a modern paedagogia ez örökéletü megeremítőjének emlékünnepe? A nagy paedagogus bizonyára haragosan tekint le ez éretlen tünnetekre, kik tudományos jóhírnevét a politika saráival bepiszkolni akarják, szerencsére ez sokkal magasabb áll, semhogy elérni vagy csak megközelíteni is tudnak.

Tűz egy gyárban. Mult szombaton — márczius 26-án — a déli harangszó rémesen kondult meg a kokovai toronyban, hirdette a lakosságnak, hogy a gróf Forgács-féle csak nemrég alapított volin (fagyapót) gyár lángokban áll. Tudósítók szerint valóságos esoda, hogy a gyulékony anyaggal túlhalmozott gyári helyiségek teljesen porrá nem égtek, s a kitűnően figyelemzett és begyakorolt kokovai tűzoltóság, különösen pedig derék parancsnokai Jerem Victor és Szentpétery Zoltán, méltó elismerést érdemelnek önfeláldozó szakszerű tevékenységükért, melynek köszönhető, hogy a tűz mindössze a gyár tetőzetét emésztette meg, a többi részek pedig aránylag esekély kárral meg lettek mentve. A tűz keletkezését a gépház kéményéből kipattogott szikrák idézték elő.

— **A dobsinai jégbarlang jövője.** Dobsináról írják lapunknak, hogy ott társulat van alakulóban arra a célra, hogy az odavalló világhírű jégbarlangot a turistákon kívül a közönségesebb halandók számára és könnyebben hozzáférhetőbbé tegye és általában, hogy a barlanglátogató idegenek forgalmát emelje. E célból tervezik, hogy a közlekedést a barlanghoz elősőbb tegyék, szállókat emeljenek, a barlang belső berendezését emeljék stb. stb. A társulat százezer forint befektetést szándékozik tenni a terv keresztülvitelére.

— **Uj vashid.** A Bánréve melletti rozszant vasuti Sajó-híd legközelebb vasszerkezetre lesz átalakítva. Az ehhez való munkálatokra épen most írta ki a pályázatot a kereskedelmi magyar királyi miniszter.

× **Orvtámadás.** Markovics János pogyoni kerület folyó hó 26-án, mikor Putnokról egy társával hazafelé igyekezett, az ut szelén egy előtte teljesen ismeretlen egyén meglötte. Állítólag 17 serét hatolt testébe, s a lövés után összeesett. A sérültet beszállították a megyei közkórházba; a tettest nyomozza a csendőrség.

× **Kegyetlen anya.** Nyustyan egy ottani vasuti őrnök Csanya Jánosnak a felesége mostoha kis leányát a 4 éves Jolánt kíméletlenül ütötte, kizozta, s e napokban annyira verte, hogy a sok kintől kimerülten a gyermek meghalt. A hullát törvényszéki rendet folytán Szabó Károly és Tóthy János dr.-ok felboncolták, s konstataáltak, hogy a halált kulerőszak folytán létrejött agnyomás okozta. A szívtelen asszony a hatóság előtt fog számot adni bűnérol.

Vegyes hírek.

Kitüntetés. A közgazdaság terén kifejtett sikeres működésének elismerésül a király Radványi István miskolci kereskedelmi és iparkamarai elnököt, megyénk jeles szülöttjét királyi tanácsossá nevezte ki. A nagy tevékenységű érdemes férfiu ezen kitüntetés alkalmasból sok oldalról meleg ovatóban és figyelemben részesül. Coburg herceg magánitkárja utján meleg hangu levélben üdvözölte. Miskolci tisztelői pedig e hó 24-én fényes bankettet rendeztek, melyen báró Vay Béla főispán, Zelenka Pál püspök Melezer Gyula alispán, Soltész Nagy Kálmán kir. tanácsos polgármester is megjelentek. Megyénk és városunk közönsége osztozik a munkás, érdemes férfiu kitüntetésé feletti közörmében.

— **Athalyezés.** Perjessy Mihály fehértemplomi királyi alügyész, vármegyénk jeles szülöttét, az az előléptetésnek is beillő szerencse érte, hogy eddigi állomáshelyéről Szegedre helyezte át az igazságügyminiszter.

Kitüntetés. Uthy István V. éves orvosenvendék, Uthy Antal helybeli r. kath. kántortanító öcsését, ki néhány évvel ezelőtt a rimaszombati gymn. tanulója volt, ujabban ismét arany és ezüst éremmel tüntették ki a mentőegyesület ügyében kifejtett komoly munkásságáért. Üdvözlét a derék ifjunak.

Gazdasági börze-bírószág. Lapunk kiadója dr. Bernát István, ki Ivánkovits János szegedi apátplébánosai e hó 27-ikén a nagyváradai ipartestületben nagy hallgatóság előtt ipari érdekü felolvasást tartott, felkérés folytán ápril hó 4-ikén terjeszti elő javaslatát az országos gazdasági egyesületben a gazdasági börze-bizottság szervezése ügyében. Gazdaközönségünk régen érzi ezen intézmény hiányát, melynek célja lenne hogy a gazdák ügyeiben gyorsan és esekély költség mellett ép úgy gazdák hozzanak ítéletet mint a kereskedők ügyeiben a kereskedelmi börze-bírószág. A nagy horderejű javaslat tárgyalására, mint értesülünk, megyénkbeli is többen felrándulnak.

Felelős szerkesztő: Lőrinczy György.
 Kiadó-tulajdonos: Dr. Bernát Istvan.

Nyilt-tér.*)

Mindama ismerőseink és jóbarátaink, kik egyetlen drága gyermekünk elhalálása folytán érzett mély fájdalmunkat résztvevőkkel enyhíteni iparkodtak, fogadják ez uton szívből jövő mély halánkat és köszönetünket.

Lőfkovies Lipót és neje.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Ferenczi-utcza II. számú házban

egy két szobas lakás (konyha és kamrával) bufo orva — vagy a nélkül is — azonnal bérbe kiadó. — Tudakozódhatni Prúnyi Vilmos kántortanítónál Rimaszombatan.

Kiadó lakások

Rimaszombatan: a Losonczy-utcza 45. sz. alatti házban (az ág. ev. templom mellett) két lakás: melynek egyike 4 szoba, konyha, kamra, fatartó és kertből. — a másik pedig 6 szoba, konyha, kamra, fatartó és kertből áll. — május hó elsejére bérbe kiadó. — Bérleni szándékozók értekezhetnek a tulajdonos Zawadzky Edével.

Hirdetmény.

Aggtelek község határában 600 darab juh legeltetésére alkalmas terület folyó 1892-ik évre bérbe adandó. Felvilágosítást nyújt Szakall János gazdatiszt Abafalán.

Hirdetés.

Alírott cég a t. földbirtokosoknak, építómestereknek, polgároknak és gazdálkodóknak tisztelettel tudomására hozza, miszerint az itt helyben 8 év óta Eckstein Fieskö cég alatt fennállott faüzletet tulajdonába átvette s ennek vezetését „Kokovai faipar raktára Rimaszombaton” cég alatt

ECKSTEIN FIESKO

urnak eddigelé is széles körben elismert szakavatott és tapasztalt vezetésére bízta.

Országos hírű fatermelő cégekkel fennálló összeköttetés és saját termelése azon szerencsés helyzetbe juttatták a céget, hogy úgy az építéshez, valamint az asztalos iparhoz és a gazdaság minden ágához szükséges faanyagokból igen nagy választékú és kiváló minőségű raktárt tarthat, s hogy az árak tekintetében bármely hasonnemű céggel sikeresen versenyezhet.

A midőn a cég ezimét „Kokovai faipar raktára” b. vevőinek ujjlag figyelmébe ajánlja s írásbeli megrendelések esetén csupán ezen ezimét kéri használni, egyúttal azon reményének ad kifejezést, hogy a nagy közönség részéről minél gyakoribb megrendelésekkel fog megtiszteltetni, biztosítva vevőit, hogy a megrendelések a legjutányosabban és a legnagyobb előzékenységgel fognak eszköztetni.

Kiváló tisztelettel

a Kokovai faipar raktára Rimaszombaton.

Hirdetmény.

A nagy-rőcei kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak ifj. Tomesik András végrehajtást szenvedő elleni 9 frt 50 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagy-rőcei kir. járásbírósa) területén lévő Mnisány község határában fekvő az ifj. Tomesik András tulajdonát képező misányi 53. sz. tjkvben foglalt ingatlanokra az árverést 357 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi május hó 9-ik napján délelőtti 10 órakor Mnisányban a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőcén, 1891. december hó 7. napján. A nagy-rőcei kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság. Molitorisz. kir. járásbíró.

Hirdetmény.

6515. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak Agócs Márton almagyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 21 frt 95 kr. adókövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Almagy községben fekvő az almagyi 85/b. A. 1—19. sorsz. 2/4 urbéri telekből, 20/b. számú házból és urb. erdő s legelőből Agócs Mártont illető (1/2) egyharmadrész jutalékára az árverést 540 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi május hó 30-ik napján délelőtti 10 órakor Almagy községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

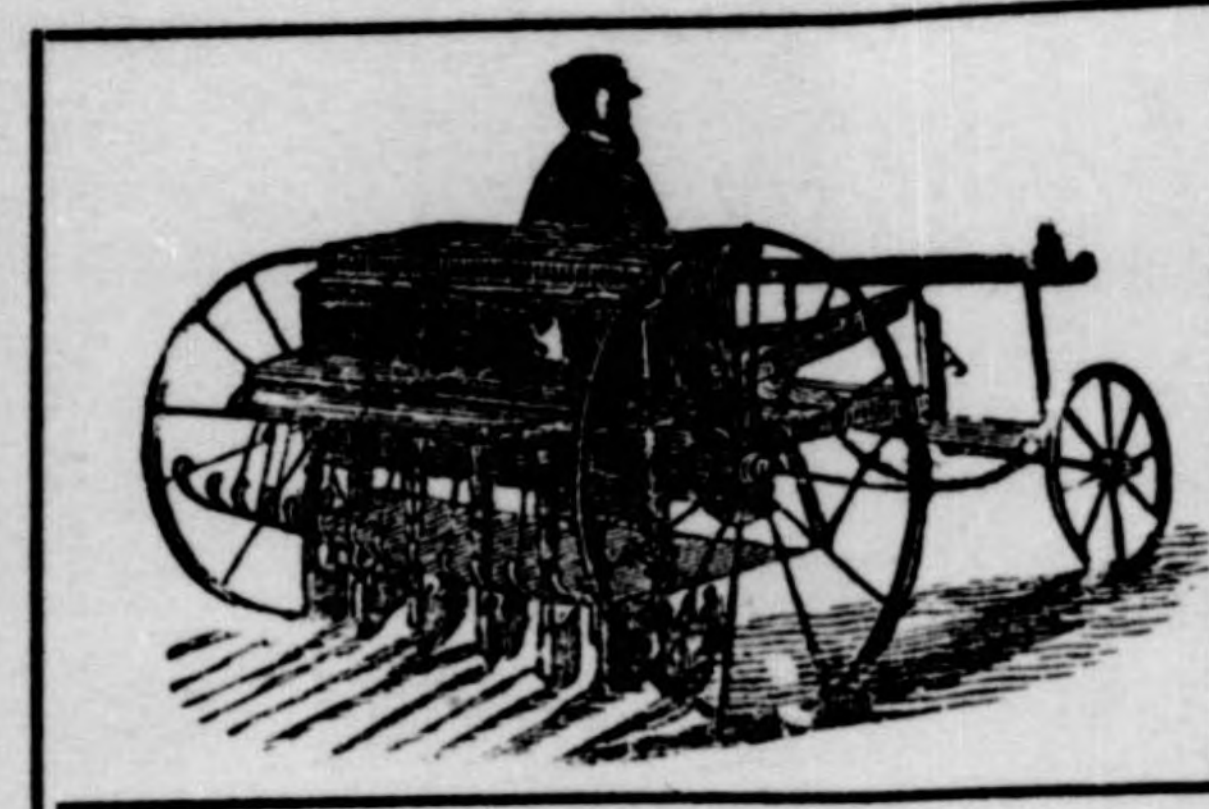
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 54 forintot készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik törvény ezikk 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatan, 1891. decz. hó 8. napján. A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Altdorffer, kir. törvényszéki bíró.

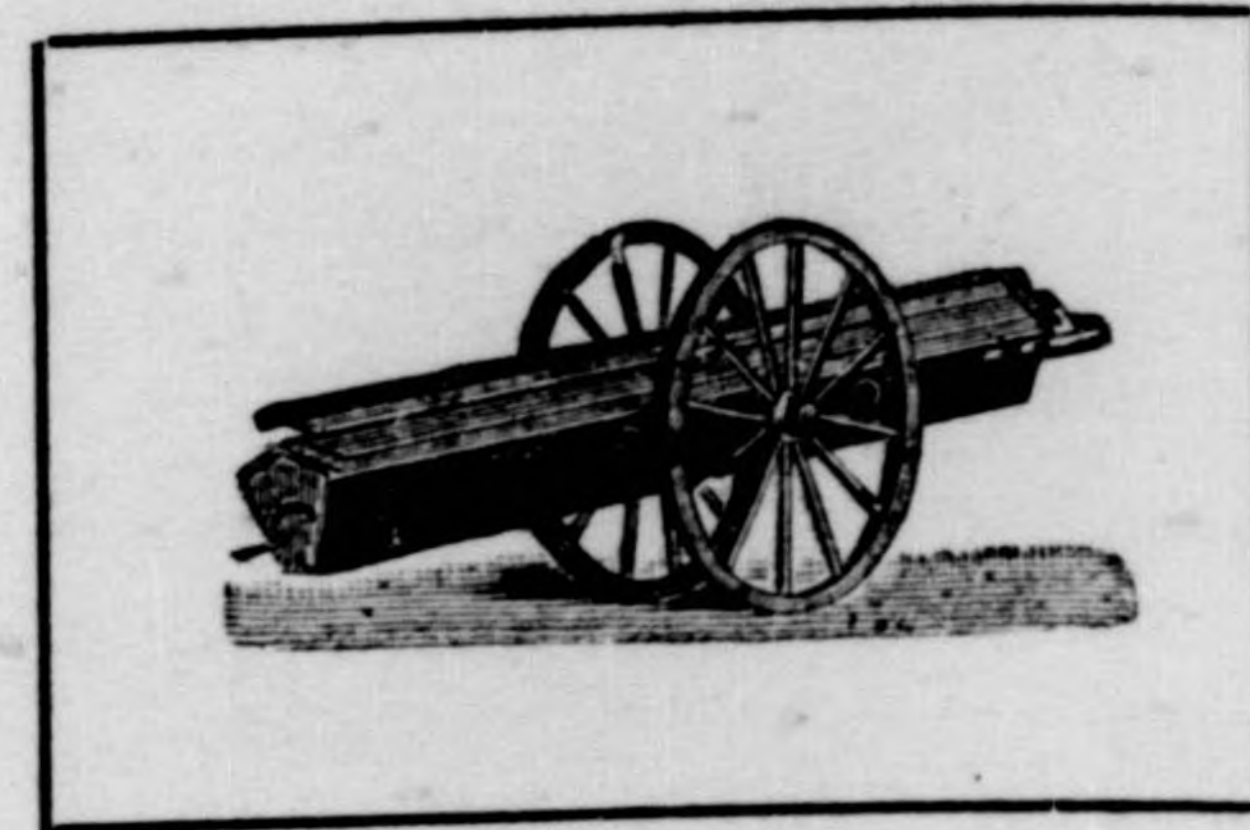
FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntödéje Kassán, Eperjesi-ut 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit, nevezetesen: 6—6

Sorvető gépeket,
Szórvetető gépeket.
Ékéket, Boronákat.
Hengereket, Lókapákat.
Tengeri morzsolókat,
Borsajtókat és szőlőzúzókat;
továbbá mindennemű

Szivattyúkat, gőzgépeket és gőzkazánokat, Szeszgyár-berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. Gazdasági gépeink képes valamint öntödenk gyártmányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Köszén-kátrány

legjobb minőségű szer fedéllemezek, zsindeletők, fakerítések és eszerépszindelyek bemazolására, valamint szőlőkaróknak phyllokszera ellen való óvszerül is szolgál, 100 kilogrammonként — helyben a gyárban — 4 frtjával számítva, ajánlja a miskolci légszeszgyár.

Hirdetmény.

Van szerencsém a t. földbirtokosoknak, építómestereknek, polgároknak és gazdálkodóknak tisztelettel tudomásukra hozni, miszerint az itt helyben 8 év óta fennálló faüzletemet most tetemesen nagyobbitom, úgy, hogy bármily nagy szükségletnek és igényeknek megfeleljek. Legjobb hírű fatermelő cégekkel fennálló személyes összeköttetésem, valamint saját termeléseim folytán azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy úgy az építéshez, valamint az asztalos iparhoz és a gazdaság minden ágához szükséges faanyagokból igen nagy választékú és kiváló mennyiségű raktárt tartok s az árak tekintetében bármely hasonnemű céggel, úgy mint eddig is, sikeresen versenyezhetek.

A midőn a céget b. vevőimnek ujjlag figyelmébe ajánlom, egyúttal azon reménynek adok kifejezést, hogy a nagyközönség részéről úgy mint eddig is, minél gyakoribb megrendelésekkel fog megtisztelni, biztosítva vevőimet, hogy a megrendeléseket a legjutányosabban és a legnagyobb előzékenységgel fogom eszközölni. Eddigi pártfogásukat megköszönve, magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva, maradok tisztelettel

Rimaszombat, 1892. márczius hó 30-án.

Kohn Albert.

Fekete köszén nagyban és kicsiben elárúsítás.

MÉSZ.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy 1891. év december hó 1-ső napjától a Nyústyá-Likéri vasuti állomáson, folyton működő mészégető kemenczékét állítottunk fel. — Felhívjuk a gyáros, építómester és vállalkozó urak figyelmét, hogy az év bármely szakában ezügnknél a legjobb minőségű oltatlan meszet kaphatnak.

Megrendelések Rimaszombatan Jakovetz Alajosnál András-ut 6-ik szám alatt eszközölhetők. — Árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentesen bárkinek szolgálunk.

Rimaszombat, 1892. január 10.

Tisztelettel:

OSZTRICZA MÁRTON.
JAKOVETZ ALAJOS.

Magyar általános köszén bánya részvénytársulat.

Ajánlja a t. malom-, szeszgyár- és eséplőgéptulajdonos uraknak, valamint szobafűtésre legjobb minőségű

centeri és királdi

2—3

vegyes, akna- és darabos szenét

egész kocsirakományokban minden állomásra szállítva. — Megrendelések intézendők

a magy. ált. köszénbánya részvénytársulathoz

Budapest, V., Váci-körut 46.

Képviselők, kik a szakmában jártasak, kerestetnek. Ajánlatok az igazgatóságához nyújtandók be.

Megyei közgyűlés.

× Megkondult a vármegye ősz harangja, s hívogató szavára egybesereglettek vármegyénk nagyjai, hogy tudomást szerezzenek a megye életében a lefolyt évnegyed alatt előfordult eseményekről.

A megyei közigazgatás vezérferfiain nagy számmal gyűltek össze a folyó hó 28. és 29-ik napjain tartott rendes tavaszi közgyűlésre, melyen több érdekes tárgy került szőnyegre. — A tárgysorozat több pontja széles mederben folyó vitát keltett, de az eszmecsere folyamán mindig a legnagyobb mérséklet és higgadság volt észlelhető. Midőn ezt szívesen konstatáljuk, örömmel jelezzük azt is, hogy a bizottsági tagok a tárgyalás minden mozzanatát fokozott érdeklődéssel és éber figyelemmel kísérték.

A közgyűlésen Hámos László főispán elnökölt tőle megszokott tapintattal; körülötte láttuk a megyénk közügyei iránt érdeklődő notabilitásokat, csupán egy hely volt üresen, az elhunyt Dapsy Vilmosé, ki a megyegyűlésekről soha sem maradt el. Ott láttuk a hivatalos előkelőségeken kívül: Bornemisza István, Szentiványi Árpád, Kubinyi Géza, Putnoky Móríc, orsz. képviselőket, Hevessy Bertalan, Máriaassy Andor, Hevessy Benedek, Gaál János, Máriaassy Barna, Szentmiklóssy István, Török János, Madarassy Dezső, Szabó György, Stefancsik Károly, Hámos Aladár, Hámos Zoltán, Molnár József, Szontagh Zoltán, Nagy Ferencz, Farkas Abrahám, Sárközy Gyula, Flaskó György, Marton János, Fáy Barna, Terhes Pál stb. bizottsági tagokat.

Az érdekes mozzanatokban gazdag közgyűlésről részletes tudósításunk, gyorsirói feljegyzések alapján a következő:

Elnöklő főispán Hámos László a közgyűlés tagjait szívélyesen üdvözölvén, s őszinte örömeinek adván kifejezést a fölött, hogy ily szép számmal jelentek meg, a közgyűlést megnyitottak nyilatkoztak.

Ujházy Lajos főjegyző felolvassa Bornemisza László alispán terjedelmes és ritka szakavatottsággal megszállított jelentését a vármegyei közigazgatás állapotáról. A jelentés tüzetesen foglalkozik a megyei adminisztráció rendes folyamával, melyet a lefolyt negyedév alatt semmi rendkívüli körülmény nem akasztott meg. Részletes beszámoló a lezajlott képviselőválasztások rendes menetével és eredményével, s általában igen hű és kedvező képet nyújt a közigazgatási élet folyásáról.

Az állandó választmány az alispáni jelentésnek helyeslő tudomásul vételét javasolja, amihez a közgyűlés egyhangulag hozzájárul.

Az elnöklő főispán Bornemisza Elemért, Bornemisza Istvánnak, a rimaszécsi választókerület érdemes országgyűlési képviselőjének fiát tiszteltbeli megyei aljegyzővé, Molitórisz Zoltánt pedig közigazgatási gyakornokká nevezte ki. A kinevezettek általános élénk éljenzést keltettek a hivatali esküt.

Bornemisza alispán erre lendületes szavakban utal arra, hogy hála a gondviselés kegyességének, vármegyénk területén a szomszédos két megyében lábra kapott inségnek eddigelő nyoma sincs. Azonban az óvatosság parancsolja, hogy e részben semminemű óvrendszabályt el ne hanyagoljunk. — E végből mindenekelőtt kívánatosnak tartja, hogy az esetre, ha az éhínség megyénk területére is áterjed, a vármegyei alispáni hivatal feljogosították a sürgősen szükséges intézkedések haldéktalan foganatosítására és adandó esetben a megyei inségalap igénybevételére. Eddigelő is az alispán intéz-

kedvén hasonló körülmények közt saját hatáskörében, erre nézve a jövőben is felhatalmazást kér, hogy a járársbeli főszolgabírák és bizalmi férfakkal egyetértőleg intézkedhessék. A közgyűlés az indítványt egyhangu helyesléssel fogadta el.

A tárgysorozat második pontjakép olvastott a vármegyei állandó választmány véleményes jelentése a megyei házi-pénztár 1891. évi zárszámadásának felülvizsgálata tárgyában. A közgyűlés a jelentést minden megjegyzés nélkül tudomásul vevén, a belügyminiszter rendelethe került sorra, a választott megyebizottsági tagok választására jogosult kerületeknek az 1891. évi népszámlálás eredményéhez képest történt újabb beosztásáról szerkesztett munkálát átdelegozása iránt.

A miniszteri rendelet kifejti, hogy a megye részéről felterjesztett munkálát nem felel meg a törvény azon intézkedésének, mely az egyes választókerületekre eső bizottsági tagok számát szabályozza. A miniszterium egyes konkrét kifogásait részletezve, utasítja a megye közönségét, hogy a választókerületek beosztását a törvénynek megfelelően módosítsa.

Az állandó választmány a miniszteri leirattal szemben hangsúlyozza, hogy a megye részéről annak idején felterjesztett munkálát a választmány meggyőződése szerint teljesen megfelel a tényleges viszonyoknak. Annak idején a munkálát képesen kifejtetett, hogy az új beosztás megállapításánál a méltányossági tekintetek is figyelembe veendőek, s nem szabad a törvény merev rendelkezéseinek alkalmazásában a szélsőségig menni. Tekintetbe véve tehát, hogy a törvény inteniója az értelmisségnek kedvezményekben való részesítése, tekintetbe véve továbbá, hogy a munkálát ellen a megye közönsége részéről kifogás általában fel nem merült, az állandó választmány az iránt javasolja megkeresni a miniszteriumot, hogy az új beosztást újabb felterjesztés után hagyja jóvá.

Bornemisza alispán nagy figyelemmel hallgatott talpraesett felszólalásában kifejti, hogy a miniszterium rendelethe szigorúan a törvény alapján áll. A törvény szerint ugyanis minden választókerület lehetőleg páros számban annyi bizottsági tagot választ, mint a milyen arányban áll a választókerület választó tagjainak száma az összes választók számához. E szerint minden 66 választóra esik egy bizottsági tag. Az indoklásban annak idején felhozott, hogy miért nem tartották kizárólag ezen arányt alkalmazandónak. Azért ugyanis, mert a jelenleg összeirt választók nem meritik ki a választási képességgel bírók összes számát, amennyiben a megye számos vidékén igen sok kisparos van, ki adóhátraléka miatt a választók jegyzékébe fel nem vehető. Ebből folyólag magyarázható az, hogy ma Dobsinán 104 választó van, holott azelőtt 600 volt; hogy Pohorellán 8900 lélekszám daczára a választók száma szerint csupán 6 biz. tagot lehet választani. S a bizottság a kifogásolt munkálát szerint épen azért juttatott ez utóbbi kerületnek 8 választót, mert tudatában volt annak, hogy igazságosan és méltányosan az adóhátralékosokat nem mellőzheti. Szónok tehát a belügyminiszteriumhoz való új felterjesztést oly formában ohajtaná, hogy a megye elismeri a miniszteri rendelet törvényességét, de a viszonyok igazságos és méltányos tekintetbe vételével kíván eljárni. S hogy a munkálát ily szellemben készült, bizonyítja az, hogy az ellen senki sem élt jogorvoslattal, csak épen az az egyetlen kerület, mely az által a törvény ellenére kedvezményben részesült.

Szentiványi Árpád örömezt hozzájárul az előtte szóló indítványhoz: ugyanily értelemben nyilatkozik az elnöklő főispán is.

Az ezután felolvasott tervezet szerint az összes kerületek 69 megyebizottsági tagot választanának, csakhogy a módosítások szerint 8 kerület egyenként eggyel többet összesen tehát 8-al többet, hat kerület pedig összesen 8-al kevesebbet választana, mint eddigelő. A nevezetesebb szaporulatok: a rimaszombati, klenőezi, feledi és putnoki kerületeknél, az apadások pedig a rosznyói, dobsinai, pohorellai, ratkói, ragályi stb. kerületeknél terzetnek.

Máriaassy Andor és Hevessy Bertalan pártoló hozzászólása után a közgyűlés elnöke az állandó választ-

mány javaslatának Bornemisza alispán indítványával együtt való elfogadását jelenti ki a közgyűlés határozatával.

Ólvastott ezután a községi tűzfeeskendők beszerzése tárgyában Tarnóczy Gusztáv budapesti gép-gyáros által benyújtott felebbezést elbíráló belügyminiszteri leirat, mely a merőben alaptalan felebbezést elutasítja és az e tárgyban hozott határozatot, mely szerint a feeskendők a soproni Seltenhofer cézgtől szerzendők be, helyben hagyja. Egyszersmind tekintettel arra, hogy a felebbező gépgyáros jogorvoslatában az ügyben eljáró hivatalos közegek és testületekkel szemben sértő kifejezésekkel élt, a belügyminiszter felhatalmazza a megyebizottsági közgyűlést, hogy azok megtorlására nézve saját hatáskörében határozatot hozhasson.

Az állandó választmány javaslata megnyugtató tudomásul veszi a leiratot. S tekintettel arra, hogy felebbező e részbeni beadványában az ez ügyben eljáró bizottságot és annak tagjait a Seltenhofer céz gjavára részrehajlással, magát a vármegyét pedig alacsony nyereszkedési célzattal gyanusítja; s tekintettel arra, hogy a sértő kifejezések megtorlásának jogát a leirat a közgyűlésre ruházza, az állandó választmány Tarnóczy Gusztáv budapesti gépgyáros a határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt fizetendő 100 ffrt pénzbírsággal javasolja sújtani.

Némi eszmecsere adott alkalmat ezzel kapcsolatban azon kérdés, hogy a kiszabott bírság hova utaltassék? Elhatároztatván, hogy az a bírsági pénztár javára fog esni, az állandó választmány javaslata elfogadtott.

A napirend erre következő tárgya a megyei közönséghez intézett belügyminiszteri leirat volt. O Felsőge Csehországból történt visszajövele alkalmából Gömör-megye közönsége által legfelsőbb helyre intézett szerencsekívánatokért a felség legmagasabb köszönetének nyilvánítása tárgyában, melyet a közgyűlés illő hódolattal tudomásul vett.

Felolvastott ezután a kereskedelemügyi magyar királyi miniszternek folyó évi január 22-én kelt leírata a vármegyei „Hivatalos Ertesítő” portomentes szállítása tárgyában hozott intézett kérelem folytán. — A miniszter a hozzá intézett kérelmet, utalva tárczájának jelentékeny megterheltségére, felelőssége tudatában teljesíthetőnek nem találta, s a portomentesség kedvezményét megtagadja.

Az állandó választmány javasolja, hogy tekintettel arra, miszerint a hivatalos közlőny kizárólag hivatalos közleményeket tartalmaz, és csupán közhatalóságok és hivatalos közegek részére küldetik meg és pedig a közigazgatás gyorsítása céljából, s ily körülmények közt a portomentesség kedvezménynek nem lévén tekinthető: intéztessek a miniszteriumhoz újabb felírat, a lappeldány esatolása mellett, mely a kérelmet ismétli.

Bornemisza László alispán tüzetesen fejtegetvén a közlőny kiadásával, s különösen a hivatalos közlemények gyors tudtuladásával kapcsolatos jelentékeny előnyöket, elfogadásra ajánlja az állandó választmány javaslatát.

Szentiványi Árpád éles szavakban kel ki a miniszter eljárása ellen és méltó felháborodással kénytelen azt valóságos szűkkelűségnek bélyegezni. Az állandó választmány indítványának elfogadása ezután egyhangulag határozatba ment, azon hozzáadással, hogy a közlőny kiadása a községek megterhelhetése nélkül fontos közérdekeket mozdít elő, s a portomentes szállítás megtagadása csak a községek terhére esnék.

A tárgysorozat legközelebbi pontjául olvastott a belügyminiszterium leírata, a községi költségvetések és számadások felülvizsgálata tárgyában. A leíratra okot az szolgáltatott, hogy a vonatkozó felterjesztésből nem tűnt ki az, miszerint az állandó választmány akkoron foglalkozott az ügygyel, s azt a törvénynek megfelelően előkészítette.

Az állandó választmány a tárgyban szerkesztett javaslata bevezetésül kifejtővén ezen elmzés fölöttébb egyszerű okait, utal arra, hogy az ügygyel az állandó választmány tényleg foglalkozott s végül tüzetes indokolás mellett azt kérelmezi, hogy jogosíttassék fel a közgyűlés az állandó választmányok oly értelmit megbíztást adni, mely szerint az a szóban lévő számadásokat szabálysze-

T A R C Z A.

Egy régi agarász levél.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Azt gondoltam influenzáz állapotomban, hogy a gömőri agarász-társaságnak kedves olvasmányt adok, ha a Tóth Kálmán által megénekelt honvéd Pálincás Sámuelnek, a kunok 70 évet meghaladott hatalmas őrnagyának iratai között talált ezen eredetiből lemasolt becses levelet rendelkezésére bocsájtom. — Ha a Szláva-féle már unalmassá vált ügyek helyett kiadásra méltónak nem találná, kérem bérmentetlen levélben hozzáim visszaszármaztatni. A levél szóról-szóra úgy van leírva, a mint eredetijében találtam.

Ki egyébként jóindulatába ajánlott teljes tisztelettel vagyok őszinte híve Papp Abrahám.

Az érdekes másolat szóról-szóra így hangzik:

„Január 17-kén 1840. London. — Kedves agarászpajtásim, drága barátim! *Extra Britanniam, non est vita, si est vita, non est ita* — Itten élt az ember kedve szerint, itten lát, tapasztal az ember olyanokat, melyenekről a Continensen még nem is álmodik senki. — Csak ezen a boldog kettős szigeten értemtem meg egészen Széchényi István, hazánk kedveltjenek oly sokszor előhozott Angliáról említéseit! — Azt merem állítani, hogy csak az valójában hazájának kívánja javát előmozdítani, ki arra törekszik, hogy honja egy oly massa boldogsággal bővelkedjen egyszer, melyennek Anglia már mostan bír. — Ha valamit nem tudnak, csak egyenesen ide kell szabadni, *ez az ország* minden jónak, tökéletesnek kuttogó, emporiuma.

Ezt szükségesnek tartám előrebocsájtani, minckelőtte agarászati ügyünkre ereszkednék, melyet szemmel tartván, úgy hiszem némileg hozzájárulandok, hogy hazánkban ez a nemzeti nemes mulatsága oly lábra emeltesse, melyen mindnyáján inkább fogunk gyönyörködni.

Már négy holdnapja hogy Britt földön tengődöm, mondhatom igazán, itt léttemnek legnagyobb részét, a vadászati, legnemesebb, legférfiabbi mulatságaink szente-

lém. — 6 hétig Meltonba rókásztam, sok szerenésével. — Melton Angliának leghíresebb vadászó tájéka, — volt hat igen jó vadász lovam, és mi nagy örömömre vált, az egész vadászó világ megvallá, nekem, hogy Magyarországból még nem volt rossz lovas Angliában; és már csak azért is nagy sympatiával vannak irántunk, — két hetet Neumarketben futtatásokban töltöttem, *3 hetet Skotziában az agarászati tanulással, tapasztalásokkal tölték. — Halljuk már most* hogyan agarásznak, minő agarak, minő nyulak futnak e földön?

Barátim, noha Rénust, kit a legjobb magyar agarának tartok, futni nem láttam angol agarral, mégis azt merem állítani, hogy az angol agarak abban az irányban állanak a mi legjobb agarainkhoz, mint az angol lovak lovainkhoz. — En minden előítélet nélkül vizsgáltam meg mindent, mi részemről inkább gondolható, mert magamnak soha sem volt jó agaram.

Itt is vannak a féle legjobb nyulak, melyeket egy agar sem képes megfogni, itt is vagynak homokbuczkák, melyek oly erős nyulakat tudnak nevelni mint a *Koesériak meg Lörczieték. — Azért hiszem jobbnaknak az agarakat, mert már 300 év óta törvényes agaraszatok léteznek itten, mert már 300 év óta nemesítik értelmes párosítások által ezt a hős állatot — mert jobban nevelik, mert jobban táplálják, jobban idomítják agaráikat mint mi, itten minden matematicze vagyon kiszámítva.*

A mi testállásunkat illeti, szebbek, nemesebbek, erősebbek mint a mieink. Skóceziában a leghíresebb társasági agaraszaton voltam jelen 10 nap, hol 82 Angliának, Skóceziának leghíresebb agarai jelentek meg, örömmel rájuk tekinteni, szebbnél szebb, jobbnál jobb. — 10-dik nap alatt, egy kék kan agar nyertes — egy más pompás agarat kint a vadászteren a nyul utáni futásban, mely elment, láttam felbukni és meghalni, és párja pedig előtte mint nyertes bukott fel, de nem halt meg, — ez valami volt, forgatták a jó nyulat, de nem volt elegendő erő bennök, hogy meghódították volna, mert 24 percz g 6 angol mérföldnyire hajtották.

De caetero sem akaratom most, de sok ilyen levélkét kellene tele írnom, se alkalmam az agaraszatnak itteni különféle oldalait lefesteni, mindenekre ügyteltem

és feljegyeztem magamnak, Béla bátyámnak küldöm ezen jegyzékeimet. — Csak annyit mondhatok, hogy Lord Egtyungtontól, kinek Skotziában leghíresebb és nemesebb agarfaja vagyon, kaptam egy nőstény agarat, ki két holdnap mulva Bécsbe lesz, — ez egy testvér azzal az egyik agarral, ki a fentemlített derék nyul után bukott fel, de meg nem halt, ötöt nem akarom futtatni, de csak mint anyaaagarat akarom barátaim számára tartani, küldök egyszersmind egy porázit, melyből boesájtatnak itten ki az agarak — hiszem tetszeni fog.

Csak arra az egyre kérlek benneteket, soha két agárnál többet egy szegény parányi poltro nyulaeska után ne eresszetek — mert sok lud disznót győz, — és ha két agar meg nem bírja fogni a nyulat, inkább szaporodjon a nyul, — 3-4 s több agarral fogni nyulat nem mesterség! — A mi agarászati rendszabályainkat és a vadászatnak módját illeti, igen nagyon arra úgy mint itten szokták. — Örvedtek az angolok látni egy külföldit, ki meg tudta ítélni az agarak felsőbbségét, esudálták a mint mondtam nekik, hogy hazánkban egészen e módal agarásznak.

Itten a nyerő agar 1500 frtot nyert, pedig egy doktoré volt az agar — hej be szeretném, ha a mi doktoraink ily agarakat nevelnének — NB. 14 nappal im ez agaraszat után, a két nyertes kan agarat levérték esunyául egy társasági agaraszaton, sed hoc nihil demonstrat, majd megmondom miért, ha hazaig vezérel a mindenható, mert még egy jó darabig kerülöm a magyar földet — most sarvast vadászom hó hátán, mi pompás mulatság, megyen mint a nyúl. — Hiszem és reménylem októberbe együtt agarásznak Üllön. — Addig is neveljete jó agarakat és néha-néha, ha épen más dolgokat ninesen, emlékezzetek hű pajtásotokról.

Wenckheim László.

Hallom Pálincás majd roszul járt egy bukáskor, reményem már megint hajrázik. — Barátim, felejteni kezdem hazám meleg, édes nyelvét, már hét holdnapja hogy senkivel sem szólhattam kedvem szerint magyarul — de azért szívem oly magyar mint volt.“

rtén felülvizsgálja és egy tételben terjesztesse azokat a közgyűlés elé előterjesztett tárgyalni.

A javaslat érdekes és meglehetősen izgalmas vitát provokált. A közgyűlésnek számos ékes szülő tagja vetette melege érveit pro és contra. Mindjárt elő sorban

Hevessy Bertalan. Közéletünk ezen egyik legrokonszenvesebb alakja emelkedett fel, lándzsát törve az állandó választmány javaslatával szemben. Annak bevezetését, mely az állítólagos mulasztást épen nem férfias módon mentegeti és palástolja, egyszerűen mellőzni kéri, mert azt a megye méltóságával összeegyeztethetők nem tartja. Második megjegyzésében kénytelen kárhóztatni azt, hogy a miniszteri leiratokat, bármilyen legyen azok tartalma, állandóan kegyeseknek nevezük. Ez vajmi közel jár a szolgasághoz. Végül nem tartja helyesnek azt kérni, hogy az állandó választmányt biztassa meg a közgyűlés a számadások és költségvetések felülvizsgálataival, hanem fenntartani kívánja a közgyűlésnek azon jogát, hogy az állandó választmány e részbeni munkálatai vita tárgyává téssek és mindenkinek joga legyen a számadások részletes bírálatába beavatkozni. E jog a törvényben gyakorozik és ahhoz ragaszkodniuk kell.

Bornemisza László alispán felvilágosításul részletesen ismertet az elmérés előzményeit. Egyébiránt nincs az ellen ellenetése, hogy az állandó választmány javaslatának bekezdése akképp módosítottassék, hogy a részletekbe való beavatkozás nélkül utaljon a felirat arra, miszerint az ügyet az állandó választmány előzetesen tárgyalta. A javaslat érdemében azonban annak teljes egészében való elfogadása mellett van, mert nézete szerint oly nagy testület, mint a közgyűlés, már arányainál fogva nem alkalmas a számadásoknak minden egyes apró részleteikben való megvizsgálására. Az 1886. évet megelőzőleg a számadásokat a megye nevében az alispán vizsgálta meg, pedig akkor is bent volt a törvényben, hogy e jogot a vármegye gyakorolja. Valamint tehát akkor az alispán volt e részben a mandatarus, ugy most is lehet az az állandó választmány. A javaslat helyessége mellett technikai okok is szólnak, melyek tüzetes fejtegetésre nem is szorulnak.

Máriássy Andor nagyhatású és hévvel előadott polemikus beszédben utal arra, hogy épen ezen vizsgálati eljárás megszüntetése képezte a törvény célját, midőn a számadások megvizsgálásának jogát a közgyűlésre ruházta. Lehetetlennek tartja, hogy a miniszterium a felterjesztést kedvezően intézze el s egyáltalán nem barátja annak, hogy olyasmit kérjünk, a minek megadása teljesen ki van zárva. A miniszteri leiratnak egyszerű tudomásulvételét indítványozza.

Szentiványi Árpád nagy figyelemmel hallgatott kerekded felszólalásában az állandó választmány javaslatához teljes mértékben hozzájárul. Szakszerűen fejtegetve az állandó választmány jellegét, utal arra, hogy az tetemesen könnyebben és alaposabban megvizsgálhatja a számadásokat, egyrészt mert köteletségének teljes tudatában van, másrészt mert a közgyűlés sokkal számosabb testület, semhogya e tekintetben eredményteljesen működhetnék.

Máriássy Andor újabb felszólalásában azt vitatván, hogy az állandó választmány pusztán véleményező testület jellegénél fogva sem illetheti meg a részére kért hatáskör, szót emel

Kubinyi Géza, ki tartalmas beszédjében szigorúan a törvény alapjára helyezkedve, nyomatókosan hangsúlyozza, hogy a miniszterium az ily irányú felterjesztést semmi esetre sem hagyhatja jóvá. Az állandó választmány, mint kizárólag véleményező testület, jögerős határozatokat nem hozhat és a megyei közgyűlés önálló jogait egyiket sem ruházhatja át az állandó választmányra. Megengedi, hogy gyakorlati szempontok latba vehetők a javaslat mellett, s e szempontokból nem volna az ellen semmi kifogása, hogy a javaslat törvényhozási intézkedés tárgyat képezze. De míg a törvényhozás e tekintetben a törvény világos rendelkezéseit meg nem mészálja, addig maga a miniszterium sines erre jogosítva. Ova int attól, hogy e részben miniszteri határozat provokáltassék, mert ha kérjük azt, hogy a miniszterium a saját kényelmünkre és könnyebbségünkre tegye magát túl a törvényen, el kell tárunk azt is, hogy ezt kárunkra és ellenünkre is megteend. Mindnyájunknak jól megfontolt érdeke az, hogy a miniszterium ne hozzon törvénybe ütköző intézkedéseket. Hozzájárul Máriássy Andor indítványához.

Hevessy Bertalan tapasztalásból megerősíteti, hogy az állandó választmány jobban belemélyedhet a számadások vizsgálatába. Am készíttse tehát elő esetről esetre több, péld. 10—15 község számadási ügyeit és terjessze elő egy jegyzőkönyv mellett, de ehhez szükségtelen a tervezett felirat, mert ehhez az állandó választmányok amugy is joga van. Ugye kizárólag csak ehhez. Tovább, a törvény ellenére, nem mehetünk. Nekünk nem lehet az a célunk, hogy kevesebb legyen a munka, mert ama számadásokat különben sem lehet munka nélkül megvizsgálni, hanem egyesüdjék az, hogy az állandó választmány tagjai behatóan foglalkozzanak a tárggyal. Ezt pedig a tárgyalat javaslat nélkül is tehetik.

Szentiványi Árpád konstatálja, hogy az összes felszólalók elismerik a tervezett intézkedés célszerűségét, minél fogva ragaszkodnak nézetéhez. Megjegyzi, hogy a költségvetések és számadások vizsgálata amugy is bizonyos chablonszerűen történik, s ezalatt a közgyűlés egyébfel foglalkozhatik.

Kubinyi Géza elfogadhatónak találja az indítványt, ha a célszerűségi szempontokat hangsúlyozva, törvényhozási intézkedést kérnénk. De a jelen esetben törvényellenes intézkedés kérelmezése fogor szóban. Az előtte szóló szavaira reflektálva, megjegyzi, hogy épen az eljárás chablonszerűsége kárhóztatandó, mert egyetlen egyszer sem vizsgáltatnak felül jogi szempontból a számadások és nem volt még példa arra, hogy e szempontból kifogás emeltetett volna. Holott nagyobb számú ellenőrzés mellett ez inkább lehetséges.

Bornemisza László alispán: Az előttem szólott igen helyesen és alaposan épen a felterjesztés szükségét fejtette ki. Mert hiszen annak javaslatát hozatalánál épen azon szempont vezérelt, hogyza köztapasztalat szerint a közgyűlésnek sem ideje, sem türelme ninesen a számadások alapos megrostálásához és jogi szempontból való megítéléséhez. A tapasztalat azt igazolja, hogy a közgyűlés az illető referensnek kinek szakavatottsága és pártatlan buzgalma egyébiránt mindnyájunk elismerésére méltó, munkálatait minden hozzászólás nélkül egyszerűen

elfogadja. Már pedig emberi gyarlóságunkban gyökerezik, hogy egy ember minden jó szándék mellett is tévedhet. Részemről sohasem kerültem a nyilvánosságot és távol áll tőlem, hogy elvonjam a megvizsgálási közgyűlés intézkedése alól a számadásokat: intencióm pusztán azoknak behatóbb és részletesebb megvizsgálását előmozdítani. Tudom, hogy a javasolt intézkedés a törvény merev rendelkezéseivel nem egyezik, de tudom azt is, hogy gyakorlati szempontból kivihető és előnyös. És voltaképp nem annak jóváhagyása kérik a miniszteriumtól, hanem az, hogy mai gyűlésünknek ily irányú jegyzőkönyvi határozata ellen észrevételt ne tegyen.

Farkas Ábrahám tetszéssel fogadott rövid beszédben azon nézetének ad kifejezést, hogy a felterjesztést nem pártolhatja. Ha a részletes és alapos megbírálat képezi intenciókat, az minden újabb felterjesztés nélkül is valószínű.

Szentiványi Árpád tiltakozik az ellen, mintha a számadások felületes vizsgálatát értette volna a „chablonszerű“ kifejezés alatt. Az állandó választmány javaslatának elfogadását az is indokolja, hogy a számadások tárgyalásánál annyira lankad az érdeklődés, hogy voltaképp csak azok vannak jelen, akik az állandó választmányban is ott vannak.

Kubinyi Géza ezzel szemben tartozik annak kijelentésével, hogy ő mint megyei köztisztviselő, bár az állandó választmány tagja nem volt, a költségvetések és számadások tárgyalásába mindig befolyt.

Gál János hasonlóképp nem pártolhatja a felterjesztést, mert a megye érdeke az, hogy a törvényen rés ne tüssessék. Szépen fejt ki, hogy ez által veszedelmes lejtőre lépünk, s különben is megyénk 400 községe nagyon megérdemli, hogy nekik maga a közgyűlés szenteljen figyelmet. Inkább szaporítsuk e végből a közgyűlések számát is.

Miután az elnök főispán is hangsúlyozta a javaslat intenciójának teljes korrektségét.

Dioszeghy Zsigmond utalva arra, hogy a közgyűlést egyik eminenens jogától nem szabad megfosztanunk, ellenzi a javaslat elfogadását. Erre

Bornemisza László alispán rövid felszólalása után a közgyűlés a miniszteri leiratot egyszerűen tudomásul veszi.

Felolvasásra került azután Somogyvármegye közönségének átírata, a védtörvény utasítás 94. §-ának módosítását célzó felirata pártolása iránt.

Az átírat Somogyvármegye három járásában előfordult konkrét esetek alapján felhívja megyénk közönségének figyelmét azon törvényellenes és nagy mértékben káros gyakorlatra, mely a védtörvényi utasítás 94. §-a alapján a sorozások alkalmával követetni szokott. Ugyanis dacára annak, hogy egyes egyének a védkötelezettségre orvosiilag teljesen alkalmatlanoknak találtattak, a sorozó bizottság honvédségi elnöke azokat, a polgári elnök tiltakozása dacára a honvédség póttartaléka részére reklamáta és besorozatta. Ez ellen a megye a honvédelmi miniszterhez írván fel, az illető besorozottak felülvizsgálata iránti kérelmével a véderőntasítás 94. §-a alapján elutasított. Ez okból Somogyvármegye közönsége most a képviselőházhoz intéz a sérelmes §. módosítása tárgyában indokolt kérvényt, melyhez megyénk hozzájárulását kéri.

Az állandó választmány véleményének felolvasása után

Bornemisza László alispán ékes szavakban hívja fel a közgyűlés osztatlan figyelmét a nagyfontosságú ügyre. Nálunk is vajmi gyakoriak a Somogyban előfordult esetek, ami elég szomorú, mert védtörvényünk és egész védszervezetünk intenciója csak az lehet, hogy alkalmas egyének kerüljenek a hadszervezet minden rétegébe. Az alkalmatlan egyének a katonai szolgálat rendkívüli megerőltetései és fáradsalmi folytán physikailag teljesen tönkre mennek és a társadalomra nézve végleg hasznavehetetlenekké válnak. Példákkal illusztrálja, hogy sokszor kiesnyes célzatok, mint például irodai foglalkoztatás stb. szempontjából besorozatnak beteg, tüdőveszes egyéneket. s ezen inhumánus eljárás által az illető halálát siettetik. Ennek folytán a Somogyvármegye kérvényéhez pártololag való hozzájárulást javasolja, mely indítvány egyhangulag elfogadatik.

Legközelebbi tárgya a kereskedelemügyi miniszternek az 1892. évi utadókivetési lajstromoknak újabb való szerkesztésére vonatkozó leirata volt, melyre az állandó választmány javaslatának megfelelően feliratilag azt javasolja a megye közönsége, hogy a munkálat az anyag jelentékeny terjedelme és a rendelkezésre álló munkaerő elégtelensége folytán mihamar el nem készíthető.

Ezután szőnyegre került számos pénztárvizsgálati és számvevői jelentés, melyek tulnyomó részben vita nélkül elfogadttak, illetve tudomásul vétettek. A katonabeszállásolási alap pénztárvizsgálata tekintetében.

Bornemisza László alispán utalt a megye területén lábrakapott azon vizsgálati gyakorlatra, mely szerint a katonai előfogadókat kiállítani köteles községi lakosok azoknak természetben kiállítását mellőzve, többnyire idegen előfogadókat bérelnek és az ebből felmerülő többletköltség megtérítését a katonabeszállásolási alaphoz igénylik. Az e részben támasztott igényeknek hely nem adható, hanem a különbözet megtérítésére csak az kötelezhető, a ki adandó esetben az előfogadatot tartozott volna kiállítani.

Némi vitát provokált még a rozsnói szegény- és kórházalap számadására vonatkozó jelentés, melyhez **Ujház** és **Lajos főjegyző** külön véleményét adott. Míg ugyanis a számvizsgáló bizottság a Rozsnói városi számvizsgáló bizottság számítását rendben levőnek találta, addig a különvélemény kimutatja, hogy az nem mindenben helyes. — A kifejtett vitában részt vettek **Máriássy Andor**, **Bornemisza László** és **Ujház Lajos**, s végül az állandó választmány javaslatának elfogadásával határozta ment, hogy a számadás újabb elbírálat tárgyát képezendi.

Tárgyalás alá vétett ezután az alispáni jelentés néhai gróf **Andrássy Gyula** és **Manó** arczképeinek ünneplés leleplezése alkalmából felmerült költségek elszámolása tárgyában.

A költségvetés adatai szerint 839 frt 06 kr. kiadásal aláírások útján begyűlt bevételképp 778 frt 53 kr. áll szemben, minél fogva 60 frt 53 kr. hiány mutatkozik. Ezen hiány időközben **Szabó Samu** megyei főorvos által sajátjából fedeztetve, annak részére a megyei bírságpénztárból leendő megtérítése egyhangulag elhatározatik. Nehány csekélyebb fontosságú számadási jelentés felolva-

sása után a közgyűlés első napja elnök főispán részéről berekesztetve, a gyűlés **Hámos** főispán lelkes éltevével eloszott. A közgyűlés második napja csekélyebb jelentőségű ügyek tárgyalásával telt el.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

A nagyrozei királyi járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar királyi kincstár** végrehajthatónak **Mihalidesz János** végrehajtást szenvedő elleni 60 frt 42 kr. adókövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati királyi törvényszék (a nagyrozei királyi járásbíró) területén lévő Chiznsnyó község határában fekvő a chiznsnyói 76. számú telekkönyvből foglalt ingatlanokból **Mihalidesz János** illetőségére az árverést 960 frt 60 krban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi május 19-ik** napján délelőtti 9 órakor Chiznsnyón a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőczen, 1891. évi novemb. hó 22. napján.

A nagy-rozei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Molitorisz, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

6035. szám. — A rimaszombati királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **királyi ügyesség** végrehajthatónak **Zuberecs Pál** végrehajtást szenvedő elleni 15 frt 35 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati királyi törvényszék (a rimaszombati királyi járásbíró) területén lévő Kokova községben fekvő, a kokovai 297. számú telekjegyzőkönyvből **Zuberecs Pál** nevében álló A. 1—5. alatti ingatlanokra 76. számú házra, urbères erdő s legelőre az árverést 916 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi május hó 19-ik** napján, délelőtti 10 órakor Kokova község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 91 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi november hó 19-én.

A rszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Aldorffer, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

6041. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Bay Barnabásné** szül. **Dobozy Vilma** miskolezi és **Fáy Barnabás** serki lakosnak kérelme folytán az önkéntes árverést a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő s Oldalfala községben fekvő az oldalfalai 66. stjtkvben foglalt **Fáy Barnabás** és **Bay Barnabásné** szül. **Dobozy Vilma** nevében álló 27/1., 27/2., 28/1., 28/2. hrszámokra s felépítményekre 669 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi május hó 28-ik napján** délelőtti 10 órakor Oldalfala községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 66 frt 90 kr. készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi nov. hó 24. napján.

A rszombati kir. trszék mint telekkönyvi hatóság.

Aldorffer, kir. törvényszéki bíró.

Hirdetmény.

6158. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajthatónak **Stefanik Pál** kokovai lakos végrehajtást szenvedő elleni 47 frt 35 kr. adókövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Kokova községben fekvő a kokovai 208. stjtkvben foglalt **Stefanik Pál** nevében álló A. 2—8. alatti ingatlanokra 141. számú házra és urb. erdő s legelő illetményre az árverést 769 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi június hó 1-5-ik** napján délelőtti 10 órakor Kokova községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 76 forint 90 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi nov. hó 25.

A rszombati kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság.

Aldorffer, kir. törvszéki bíró.